

NAAR DE BRON VAN DON BOSCO'S CHARISMA

Hij is niet hier: Hij is tot leven gewekt, zoals Hij gezegd heeft (Mt 28,6)

Hoewel Kerstmis in onze streken meer gevierd wordt, is Pasen inhoudelijk veel belangrijker: in de paasnacht vieren we met grote vreugde en dankbaarheid de verrijzenis van Jezus Christus, dé kern van ons christelijk geloof. Dit feest gaat terug op het joodse paasfeest dat ontstond als een bevrijdingsfeest: men vierde de doortocht door de Rode Zee, de uittocht uit de slavernij in Egypte naar een nieuwe toekomst in het Beloofde Land. Volgens Paulus kreeg het joodse paasfeest voor christenen echter een nieuwe inhoud en betekenis: de overwinning van Jezus op de dood. Dit 'mysterie' (want naar menselijke normen ondoorgroendelijk) van de opstanding uit de doden is revolutionair: we geloven dat het onmogelijke niet langer onmogelijk is. Ook al blijft de dood een realiteit, ze heeft niet meer het laatste woord. Het is geen eindpunt meer: wie sterft, wordt opgenomen in de oneindige liefde van God die, dankzij de verrijzenis van Jezus Christus, het leven optilt over de dood heen en het voltooit. Geloven in een leven ná de dood is een onuitputtelijke bron van hoop, die bovendien ook zin en betekenis geeft aan het leven vóór de dood: het overstijgt elke zinloosheid en leegte.

Het verrijzenisverhaal staat in de vier evangeliën: Mt 28,1-7; Mc 16,1-8; Lc 24,1-12; Joh 20,1-9. Ten tijde van Don Bosco werd in de paasnacht voorgelezen uit Matteus en op paasdag uit Marcus. Nu leest men in de paasnacht afwisselend Matteus, Marcus en Lucas (naargelang de A-, B- of C-cyclus) en op paasdag Johannes. In de geschriften van Don Bosco vinden we verscheidene verwijzingen naar het verrijzenisverhaal. In wat volgt, geven we enkele opvallende accenten. Het feit dat Jezus pas op de derde dag verrees, was voor Don Bosco het bewijs dat Hij werkelijk gestorven was. De verrijzenis kon alleen maar plaatsvinden omdat dit de wil van God was. Ook schreef Don Bosco dat de verrijzenis van Christus de vernietiging van de dood betekende en dat Hij ons daardoor het leven gegeven heeft. Daarom noemde Don Bosco de verrijzenis dé centrale gebeurtenis van de geschiedenis van de mensheid (cfr. *Het leven van de heilige Petrus*).

Uiteraard was Pasen jaarlijks een feestelijke dag in het Oratorio in Turijn. Don Bosco bereidde zijn jongens goed voor tijdens de vasten, zodat ze bewust 'hun Pasen konden houden' met de sacramenten van biecht en communie: momenten van intense ontmoeting met de Verrezen Christus.

Een paasfeest dat Don Bosco altijd zou bijblijven, was dat van 1858. Voor het eerst in zijn leven bezocht hij Rome, samen met Michele Rua. Ze bleven er zowat twee maanden en genoten van alles wat ze bezochten en meemaakten. Op Pasen was Don Bosco in het gezelschap van een kardinaal en een bisschop op het balkon verzeild geraakt van waar de paus zijn zegen 'Urbi et Orbi' zou geven, aldus de *Memorie Biografiche*. Don Bosco beschreef later de enorme mensenzee die hij van op het balkon aanschouwde op het Sint-Pietersplein: onvergetelijke momenten voor hem!

Wilfried Wambeke